

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ : ವರ್ತಮಾನದ ಆತಂಕಗಳು

ಲೋಹಿತ್.ಪಿ¹

ಪೀಠಿಕೆ

ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಎಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಬಳಸುವ ಮಾಧ್ಯಮ, ಭಾಷಾರಹಿತ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಬಳಕೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೆಲವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಂದೇ ಬೋಧನ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯೇ ಬೋಧನ ಮಾಧ್ಯಮ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ 2000 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮೀರಿದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಆಯಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಸಂವೇದನೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅನುಸಂಧಾನಿಸುತ್ತಲೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೌಲ್ಯಿಕವಾದಂತಹ ಪರಂಪರೆಯೊಂದು ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣವಾದಂತಹ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಜೀವಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗದ ತುಡಿತಗಳಿಗೆ ಮಾತಿನ ರೂಪು ಕೊಡುವ ಕ್ರಮ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅದು ಲಿಖಿತ ರೂಪದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಒಲಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಇದರ ಹರವು ಬಹುವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಜೈವಿಕ ಅಜೈವಿಕ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿಸಿ ಪರಿಸರ ಎಂದು ಕರೆದರೂ ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗಿಂತ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಧಿಸಿರುವ ವಿಕ್ರಮ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು.

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ಹೊಸ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಜೀವ ತಳಿದವು. ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮದಿಂದಲೇ ಹಳೆಯದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಹೊಸತನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಜರುಗಿದವು.

¹ ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಅಕ್ಷರ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಟಡೀಸ್, ಚೆನ್ನಮ್ಮಂಬಾಪುರ, ಜಿ.ಎನ್.ಎನ್.ಕಾಲೇಜ್ ಎದುರು, ಸವಳಂಗ ರಸ್ತೆ, ಅಕ್ಷರ ನಗರ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ.

ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಪರಿಧಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಮುಂದುವರೆದು ಭಾವನೆಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸುಂದರವಾದಂತಹ ಮಾರ್ಗವು ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರ ಪಾಲಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾದಂತಹ ಆಲೋಚನೆಗಳು ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಪಾಮರರ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೂ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಡಿತು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಬಲ್ಲ ಹಲವಾರು ಸಂದೇಶಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿವೆ. ಅದು ನಿರಂತರ ಬೆಳಗುವ ಹಣತೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತವಾದ, ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಭಾಷೆ ನಮ್ಮದಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷಾ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಗೌರವಾದರಗಳು ದೊರೆತಿರುವುದು. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ವಿವೇಕಪೂರ್ಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯ ಮೂಲಕ ನಾಡಿನ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜಗತ್ತಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಾರಾಧಕರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ, ನುಡಿಗೆ ಆ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಸಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡು, ನುಡಿ, ನೆಲ, ಜಲ, ಬದುಕು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದು ಬೇಡವೇ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಆತಂಕಪಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೈತುಂಬ ಸಾಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ರೋಗದ ಗೂಡಾದ ದೇಹದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಗೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿ ಅವು ದೇಹಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಬದುಕಿಗೆ ಒದಗಿರುವ ಆತಂಕಗಳು ಯಾವುವು? ಅವುಗಳ ಆಳ ಅಗಲವೇನು? ಅವುಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಉಪಾಯಗಳೇನು? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಹೌದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಹೇಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೋ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಅಷ್ಟೇ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಉಳಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿ, ಅದರ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಬೇಕಾದ ಗುರುತವಾದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ.

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ

ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಂತೂ ಕವನ, ಕಥೆ, ನಾಟಕ, ಕಾದಂಬರಿ, ಪ್ರವಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ, ವಿಮರ್ಶೆ, ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಹೃದಯರಿಗೆ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ವಿಷಯಗಳ ಹೊರಣವನ್ನು ಉಣಬಡಿಸಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ವರ್ತಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣ, ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣ, ಆಧುನಿಕತೆ ಮುಂತಾದವು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥದತ್ತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲಾರದಂತಹ ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ಜಾತೀಯತೆ, ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ, ಅಸಮಾನತೆ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಡನ್ನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೇಶೀಯತೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವ ಅವರು ನಂಜನಗೂಡು ತಾಲೂಕಿನ ಭಾಷೆಯನ್ನು, ದಲಿತರ ಜೀವನ ಚಿತ್ರಣ ದಲಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕವೇ ಸೊಗಸಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದನ್ನು, ಯು.ಆರ್.ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯದ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವರ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದನ್ನು, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ ಅವರು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೇಶಿತನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಜನಪದ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಮಕಾಲಿನ ಬದುಕಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದನ್ನು, ಸಾರಾ ಅಬೂಬಕ್ಕರ್ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿನ ಮೌಢ್ಯವನ್ನು, ಮಹಿಳೆಯರ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, ಬರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಶಿರಾ ತಾಲೂಕಿನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹೀಗೆ ಕುಂ.ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ, ಹೆಚ್.ಟಿ.ಪೋತೆ, ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ, ಸರಜೂ ಕಾಟ್ಕರ್, ಅಮರೇಶ ನುಗಡೋಣಿ, ಮೊಗ್ಗಿ ಗಣೇಶ, ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಕೆ, ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ ತಿಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬದುಕೇ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಂಥವರು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನೀರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಬದುಕಿಗೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ದಿಗಿಲು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡುವ ಹುನ್ನಾರಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವುದೇ ಕನ್ನಡ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಓದು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶಗಳ ನಡುವೆ ಅಜಗಜಾಂತರ ಅಂತರವಿದೆ. ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟಿರುವ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡ 5 ರಿಂದ 10ರಷ್ಟಿರುವ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದವರು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದವರು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ, ನಿಗಮ ಮಂಡಳಿ, ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು, ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ರೈಲ್ವೆ, ದೂರವಾಣಿ ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಬಳ ನೀಡುವ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕಂಪನಿಗಳು,

ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಕನ್ನಡೇತರರಿಗೆ ಮಣೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಆತಂಕ ಬಂದೊದಗಿದೆ.

ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು ಆಧುನಿಕ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಜನಪದ ಗೀತೆ, ಲಾವಣಿ, ಒಗಟು, ಗಾದೆಗಳು ಸವಕಲು ನಾಣ್ಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೋಲಾಟ, ಕಂಸಾಳೆ, ಡೊಳ್ಳುಕುಣಿತ, ವೀರಗಾಸೆ, ಪಟದ ಕುಣಿತ, ಪೂಜಾ ಕುಣಿತ, ಕೀಲುಕುದುರೆ, ತೊಗಲುಗೊಂಬೆಯಾಟ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಬಯಲಾಟ, ಅಂಟಕೆಪಂಟಕೆ, ಗೀಗೀ ಪದ, ಹಗಲುವೇಷ, ಜಗ್ಗಲಿಗೆ ಮೇಳ, ಹಂತಿ ಹಾಡುಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹಾಡುಗಳು, ಮದುವೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಬಾನೆ ಪದಗಳು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತಿವೆ. ಜನಪದ ಕ್ರೀಡೆಗಳಾದ ಕುಂಟೆಬಿಲ್ಲೆ, ಲಗೋರಿ, ಚಿನ್ನಿದಾಂಡು, ಆಟಗಳು ಮರೆತೇ ಹೋಗಿವೆ. ಹಬ್ಬ, ಜಾತ್ರೆಗಳ ಸಂಭ್ರಮ ಮಾಯವಾಗಿ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ ಮನೆಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಜಾನಪದ ಊಟಗಳೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜಾನಪದರು ತೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳೂ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೃತಕತೆ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ಕಡೆಗೆ ಆದ್ಯಗಮನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ ಬೋಧನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲದ ಭಾಷಾಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ವಿಭಿನ್ನತೆ ಇದೆ. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚು. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದ ಅಳವಡಿಕೆಗೆ ತೀವ್ರ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೇಕಾದ ಭಾಷೆಯ ಅಥವಾ ಬೋಧನ ಮಾಧ್ಯಮದ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಭಿಜಾತ ಭಾಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶರಾಹಿತ್ಯ, ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ತ್ರಿಭಾಷಾಸೂತ್ರದ ದೋಷಗಳು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಅಸಿಂಧುಗೊಳಿಸಿವೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೇ ಕಡ್ಡಾಯ ಎನ್ನುವುದೊಂದು ಮಾತು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ನಿಯಮವಾಗಿ, ಕನೂನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಯಾರೂ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಧ್ವನಿಎತ್ತಬೇಕಿಲ್ಲ, ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವಾಗ್ವಾದಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರವಾದ, ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಭಾರತ ದೇಶದೊಳಗೆ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯವೆಂಬ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತದು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ. ಹಾಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ

ಇದನ್ನು ಬೌಗೋಳಿಕ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಇತ್ಯಾದಿ ನೆಲೆಗಳಿಂದಷ್ಟೇ ನೋಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ನೋಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆತಂಕದಿಂದ ಯೋಚಿಸುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಎಂದರದು ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಉತ್ಕರ್ಷವೆಂದೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂದು ಈ ಬಗೆಯ ಆತಂಕಗಳು ದೇಶೀ ಭಾಷೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಿವೆ. ಇಂತಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷಾ ಚಿಂತನೆಯು ಕದಲ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗೆ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದು, ಎಲ್ಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಿಂದ ಹಾಗಾಗಿಯೂ ಅನುಕರಣಶೀಲತೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಅವನ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣ.

ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಗೋದಾವರಿವರೆಗೂ ಇದ್ದ ನಾಡು ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಎನ್ನುವ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಕಾರ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕುರಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಣತ ಮತಿಗಳ ಎನ್ನುವ ಮೂಲಕ ಈ ನಾಡಿನ ಜನರ ಜ್ಞಾನ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗದ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಾಧುಗೆ ಸಾಧು ಮಾಧುರ್ಯಂಗೆಮಾಧುರ್ಯಂ ಬಾಧಿಪ್ಪಕಲಿಗೆ ಕಲಿಯುಗ ವಿಪರೀತನ್ ಎಂಬಂತೆ ಹೃದಯವಂತಿಕೆ ಎಂತೋ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ಯೋಧನಂತೆಯೂ ಬದುಕಿದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಶಾಸನಗಳು ದಾಖಲಿಸಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ನಿಂತ ನೀರಾಗದೆ ಸದಾ ಹರಿಯುವ ನೀರಿನಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಈ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ತಲೆದೂಗುವ ಹಾಗೆ ಬಹು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಈ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸದೆ ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಧಕ್ಕೆ ಬರದ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿರುವುದು ಅದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಗೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿ ಎಂದೆನ್ನಬಹುದು. ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡದಿಂದ ಹಳಗನ್ನಡಕ್ಕೆ, ಹಳಗನ್ನಡದಿಂದ ನಡುಗನ್ನಡಕ್ಕೆ, ನಡುಗನ್ನಡದಿಂದ ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ವಿಕಾಸದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡದೆ ಇರುವುದು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀವೇ ಓದಿಕೊಳ್ಳಿ, ಭಾಷಾ ವಿಷಯದ ಅಂಕಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ನೌಕರಿಗೆ ಈ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸುತ್ತೋಲೆಗಳನ್ನೆ ಗಾಳಿಗೆ ತೊರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿನ ಕಡೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಾದ ವಾಟ್ಸಾಪ್, ಫೇಸ್ಬುಕ್, ಇನ್ಸ್ಟಾಗ್ರಾಮ್, ಯೂಟ್ಯೂಬ್‌ಗಳಲ್ಲೆ ಮುಳುಗಿದ್ದಾರೆ. ಓದಿನ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಯಾರಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದರೆ

ಪರೀಕ್ಷೆ ಇನ್ನು ದೂರ ಇದೆ ಬಿಡಿ ಓದಿದರೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾಸಗೀಕರಣವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾಷಾ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಸರಿದೂಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧನ ಸಹಾಯ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಅಂದಂದಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೂ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನ್ನಣೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಇಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸವಾಲನ್ನೆದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜನತೆಯ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಜನ ಯಾವತ್ತೂ ಗಂಭೀರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇರಲಾರರು. ಹಗುರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಲಭವಾದ ಅರ್ಥ ಸಂಬಂಧ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೃಜನಶೀಲವಾದ ಯತ್ನಗಳು ಯಾವತ್ತೂ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಲಾರವು. ಸಮಾಜದ ಗತಿಶೀಲತೆಯು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

- ರಾಮಕೃಷ್ಣೇಗೌಡ. ಕೋ.ವೆಂ - ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ -ಬದುಕು: ಸಮಕಾಲೀನ ಆತಂಕಗಳು.
- ಪ್ರಶಾಂತ ನಾಯಕ ಜಿ. - ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ: ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು.
- ಎಲ್.ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ತೊಂಡೋಟಿ - ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮ; ಪೋಷಕರ ಆಯ್ಕೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿರಲಿ.
- ರಂಗನಾಥ ರಾವ್ ಜಿ.ಎಸ್- ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟ.
- ಆಮೂರ ಜಿ.ಎಸ್- ಕನ್ನಡ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯ.
- ರಂ.ಶ್ರೀ.ಮುಗಳಿ- ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ .